

МИОМИР МИКА ПЕТРОВИЋ 1930–2009.

Миомир Мика Петровић рођен је у Београду 12. јула 1930. године у грађанској, официрској породици тадашњег времена. Основну школу почео је у Паризу 1936. године, а завршио у свом граду Београду. У Београду је стекао и опште образовање, у II мушкој гимназији. Након гимназије уписује се на студије архитектуре на београдском универзитету, а нешто касније и на студије археологије.

Када су током шесте деценије 20. века почела археолошка истраживања царске палате у античком Сирмијуму, Миомир Петровић одмах се укључио у заштиту овог по много чему изузетног археолошког локалитета. Са бројним истраживачима активно је сарађивао више од четири деценије. Након Сремске Митровице, обрео се наш Мика, како смо га из милоште звали, на истраживању у Доњој Брањевини код Оџака, затим на халштатској некрополи Ђепфелд у Дорослову, као и на средњовековном манастирском комплексу Арача код Новог Бечеја и Вршачкој кули. Своје умеће и знање стечено кроз теренска истраживања, применио је на реконструкцији донжон куле у средњовековној тврђави Бач и састану Св. Јурја у Бачу.

Са својим колегама конзерваторима и реставраторима радио је Миомир Мика Петровић на обнови манастира у Фрушкој гори – Ђипши и Привиној глави. Сарађивао је у тимовима који су радили на обнови амбијеталних целина у Новом Саду, Петроварадину, Панчеву, Зрењанину и Сомбору. Са археолозима је сарађивао на истраживању античког насеља у Думбову код Беочина. У опус његових радова улази и учешће на истраживању старчевачког локалитета Голокут код Визића.

Од 1975. године био је стални члан француско-југословенског тима на истраживању локалитета Царичин град из раног византијског периода који га је изузетно занимао. Годинама је са археолозима радио на комплетирању података о античком насељу и некрополи у подграђу Гомолаве у Хртковцима. Своје знање уткао је Миомир Петровић и у истраживање античке некрополе у Свилошу као и заштитним археолошким радовима на аутопуту кроз Срем.

Иако је био члан многих археолошких и конзерваторских тимова, када данас говоримо о његовом раду, чини се да су археологија и архитектура, нарочито римска, византијска и средњовековна као део градитељског наслеђа биле две његове нераздвојне љубави. Уживао је Миомир Мика Петровић у трагању и изналажењу погодних решења – архитектонских и конзерваторских – за објекте на којима је годинама с љубављу радио. Тешко је данас побројати све локалитете и објекте у које су уткане танане Микине мисли и идеје.

Миомир Мика Петровић нам је своја размишљања, нарочито о античкој и средњовековној архитектури, оставио у виду писаних радова у разним стручним часописима у Србији. Објавио је прилоге у *Грађи за истраживање сџоменика културе Војводине* и *Раду Војвођанских музеја*, као и у публикацијама Археолошког института у Београду. Писао је

Миомир Петровић о Вршачкој кули, Арачи, византијској архитектури у Новом Раковцу, манастиру Шишатовца, средњовековној тврђави Купиник на Обедској бари. О цркви манастира Ђипша, затим о ранохришћанским и раносредњовековним црквама у Војводини и реконструкцији античкој маузолеја у Срему итд.

За своје конзерваторско умеће добио је Миомир Мика Петровић признања од Друштва конзерватора Србије, затим плакету Републичког Завода за заштиту споменика културе Југославије за период 1945–1975. године. У јубиларној години *Теџрархије*

године 1993. Скупштина општине Сремска Митровица доделила је Миомиру Мики Петровићу плакету за истраживање и афирмацију Сирмијума током протеклих деценија.

Са Војвођанским музејом из Новог Сада сарађивао је дуги низ година, на скоро свим археолошким локалитетима у Бачкој и Срему, на којима је Музеј у другој половини 20. века обављао заштитно-систематска истраживања.

Марија Јовановић